

Arca

Bună dimineața, prieteni. Cumva m-am strecurat sus puțin, ca eu să fiu aici astăzi. Eu mergeam. . . Am făcut o promisiune, la timpul acela, când eu vin să mă rog pentru bolnavi, că eu. . . aceasta să fie anunțat la emisiunea radio de Fratele Neville. Dar cumva secretarii au uitat să i-o dea lui, ieri, și acela este motivul că nu a fost—nu a fost publicat, nu a fost pus pe emisiune. Și unii oameni au sunat și au vrut ca să se facă rugăciune pentru ei în această dimineață.

² Astfel eu am fost puțin emoționat, așa cum au zis ei, despre—sosirea unui nou băiat, ca de fiecare dată, sînt foarte recunoscător pentru el. Când sora l-a adus jos din cameră, eu am zis, “Joseph, eu te-am așteptat de patru ani. Eu sînt desigur foarte bucuros că tu ești aici.” . . . ? . . . Astfel a fost cam cu patru ani în urmă, eu eram. . . chiar înainte de a se naște fetița, înainte ca noi să știm că ea va veni.

³ Păi, eu mă rugam într-o zi, după ce am citit viața lui Iosif în Biblie, și m-am gîndit, “Un om așa de perfect!” Abraham a fost alegerea. Isaac a fost justificarea. Iar Iacob a fost harul. Dar Iosif a fost perfecțiunea. Aceasta s-a terminat, vedeți, nu s-a mai spus nimic despre aceasta. Astfel m-am gîndit la Iosif, cum a fost el născut, iubit de tatăl lui.

⁴ Zic, că veni vorba, am primit o telegramă sau un mesaj din Africa, au zis că ei îi fac o haină cu multe culori. Da, domnule. Ei l-au așteptat. Astfel acolo era o. . .

⁵ Eu eram în spate, am mers într-o cămăruță, și am început să mă rog. “Dumnezeule. . .” Eu—eu—eu doar am izbucnit în lacrimi, să mă gîndesc ce persoană minunată a fost acest Iosif. Și cum a fost el vîndut pentru treizeci de piese de argint, doar practic treizeci de piese de argint, ca Isus—Isus—Isus. Iuda, scuzați-mă, l-a vîndut pe Isus. Și el a fost luat afară din mormînt, voi știți, și a șezut la dreapta lui Faraon și nimeni nu putea să-l vadă pe împărat decît prin Iosif. Și trîmbița a sunat, și fiecare genunchi trebuia să se plece așa cum el mergea înainte. Și același lucru la Isus, voi știți, “Și fiecare limbă să mărturisească.” Și eu doar am mers înapoi și am început să mă rog.

⁶ Acum există trei elemente în care trăiesc oamenii. Întîi, este cel umanist. Al doilea, este revelația Divină. Și, al treilea, este viziunea.

⁷ Acum aceasta, ca în rugăciune, când te rogi pentru cineva, în umanistic, noi zicem, “Păi, eu—eu sper că tu te vei face bine. Vezi, eu—eu sper. Eu cred cu tine, încercînd să folosesc toată credința pe care eu o pot.” Aceea este omenesc.

⁸ Al doilea, este revelația Divină, când ceva vă este descoperit. Voi doar știți, în inima voastră, că se va întâmpla, deși, nu există nimic decît numai descoperirea.

⁹ Și, al treilea, este o viziune. Desigur, aceea este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Aceea este perfect pozitiv.

¹⁰ Acum, Aceasta a intrat sus în acest tărîm aici. Și Ceva doar mi-a spus, “Tu urmează să ai un băiat, și tu îi vei pune numele ‘Joseph.’”

¹¹ Păi, eu am avut o fetiță. Astfel m-am gîndit, “Bine. . .” Eu am lăudat pe Domnul pentru ea. Și doar cam o lună după aceea, noi am aflat că noi urma să fim din nou părinți, și astfel m-am gîndit că poate acela era Joseph al meu. Astfel aceasta a venit, că ea a fost Josephine, ea era o fată, astfel mulți au crezut că am zis că era Joseph. Eu am zis, “Nu, nu. Eu nu am zis că acela era Joseph.”

¹² Și unii din ei au zis, “Păi, nu ai zis tu că ai văzut o viziune despre aceasta?” Voi știți cum amestecă oamenii lucrurile.

¹³ Eu am zis, “Eu am benzile cu aceasta. Vedeți? Veniți, ascultați-le. Eu nu am zis că acesta era Joseph. Am zis, ‘Domnul a pus în inima mea, că eu urma să am un fiu, cu numele de Joseph, vedeți.’” Am zis, “Eu nu știu cum, cînd, sau ce, dar aceasta urmează să fie.” Astfel, eu nu știam. “Eu pot avea—pot avea șase fete înainte să-l avem pe el, dar el va fi aici.” Ei bine, aceea niciodată nu mi-a părăsit inima. Și noi am mers înainte.

¹⁴ Și atunci, zilele trecute, el a sosit. Și el este aici, astfel eu sînt foarte recunoscător pentru el.

¹⁵ Știind, căci, cînd Domnul promite ceva, Domnul va face ceea ce El a promis. Vedeți? El doar trebuie să facă. Pentru ca să fie Dumnezeu, El trebuie să-și țină Cuvîntul Său.

¹⁶ Eu—eu pot. . . nu sînt în stare să-l țin pe al meu, uneori, și voi nu sînteți în stare să-l țineți pe al vostru. Deoarece, noi facem promisiuni, cu intenții bune, dar noi nu sîntem în stare să le ducem la bun sfîrșit. Împrejurările, dificultățile, și așa mai departe, ne aduce la un punct unde noi nu putem uneori să facem ceea ce vrem să facem.

¹⁷ Dar Dumnezeu este în stare să-și țină Cuvîntul Său, și El o va face. Este doar imposibil ca El să nu o facă. De aceea Îl iubim noi așa, în această dimineață. Ne odihnim pe asigurarea aceea perfectă, “căci Dumnezeu este în stare să-și țină ceea ce noi i-am predat Lui împotriva zilei.”

¹⁸ Acum, este o zi rea afară, dar destul de răcoare în tabernacol, să nu fie sufocant, și nici suficienți oameni aici să fim înghesuiți înăuntru unul cu altul, și să stăm în picioare în jurul rîndurilor. Dar este chiar un timp bun, cred eu, să începem și să învățăm Cuvîntul.

¹⁹ Eu am încercat din greu, pentru ultimele câteva ore, să văd dacă Duhul Sfânt. . . Chiar l-a luat pe Billy, acolo în urmă, cartonașele, și așa mai departe, să fie pentru un rînd de rugăciune. Dar totuși eu nu pot, voi. . . eu nu guvernez aceea; El mă guvernează pe mine, voi vedeți. Eu—eu nu am nimic de a face cu aceea. Depinde de ce zice El despre aceasta.

²⁰ Acum, Fratele Neville aici a anunțat trezirea, acest Frate Crank aici jos. Eu nu-l cunosc pe om. Eu doar am pășit înăuntru, seara trecută, în drumul meu de la spital, să văd pe—pe. . . Fratele Roberts și-a arătat filmul lui seara trecută. Și—și înapoi în spatele clădirii, Fratele Crank și tatăl său. Fratele Crank, însuși, este doar un tînăr, părea să fie poate de douăzeci, douăzeci și unu, ceva de felul acesta. Și, dar, tatăl lui este cu el. Și atunci Fratele Matheny, din New Albany, cel. . . un Penticostal. Acum, eu cred că acest Frate Crank este Penticostal, de asemeni.

²¹ Și astfel ei erau oameni foarte plăcuți. Au vrut ca eu să iau acest serviciu de săptămîna viitoare. Și, desigur, nu am putut face asta, voi știți. Și apoi se întrebau dacă eu voi fi acolo Sîmbătă seara. Eu nu știu încă. Eu i-am spus că eu va trebui să văd. Fratele Cobbles a fost acolo și a vrut Vinerea următoare, Sîmbăta, și Duminica. Și, Fratele Hall, trebuie să fie la Milltown o seară în această săptămîna. Astfel, săptămîna următoare noi plecăm pentru vară. Astfel apoi ei. . . eu am câteva adunări mici răspîndite în jur. Eu doar nu știu unde va fi aceasta. Eu i-am spus că eu îi voi face de cunoscut puțin mai tîrziu.

²² Soția doar se simțea bine. Și eu desigur apreciez rugăciunile la voi tot poporul. Aceasta a fost prin rugăciune, numai. Deoarece, aceasta este o audiență mixtă, și eu nu am putut să spun ce s-a întîmplat. Și ele nu trebuie să meargă la timpul normal, și ea a mers, ore, și ore, și ore, peste. Vedeți? Și astfel de obicei inima se ridică sus și ele mor imediat. Dar, harul lui Dumnezeu, ea este mai bine decît cum era vreodată în oricare din celelalte nașteri. Așa că eu știu că au fost rugăciunile voastre care au ajutat. Și eu desigur apreciez asta din toată inima mea. Și ne rugăm acum, noi. . .

²³ Prin venirea acestui băiețuș, s-a marcat un—un punct de întoarcere în viața mea. Și eu am. . . Cu câteva zile în urmă, cînd se părea că poate el nu ar sosi întocmai bine, și lucrurile păreau parcă totul era împotriva noastră, opoziția. Aceasta este de obicei chiar cel mai întunecos înainte de ziuă, voi știți, aceea este rutina obișnuită a omului. Și astfel noi. . . m-am dus sus la Green's Mill, rezervația cercetașilor, la locul meu vechi sus acolo. Și eu nu am mai putut să suport aceasta, așa că am mers înapoi, singur, cu Domnul Isus pentru o vreme. Și El doar m-a asigurat că totul va fi în regulă. Așa că atunci am zis, "Doamne, eu—eu doar îți promit, că de acum încolo. . . eu am avut așa de multe dificultăți și lucruri, uneori.

²⁴ Voi vedeți, există probabil unul sau doi străini cu noi, în această dimineață, Eu nu știu. Eu am două nume aici, de oameni care au vrut să se facă rugăciune pentru ei. Astfel, eu—eu îmi imaginez că este doar grupul mic al tabernacolului aici.

²⁵ Dar eu trec prin lucruri despre care lumea nu știe nimic, nici oamenii, voi vedeți; lucruri foarte grele. Că, dușmanul lucrează pe liniile acelea interioare, voi știți. În afară, voi nu le observați. Acestea sînt liniile interioare care taie. Și astfel eu o întîlnesc de fiecare parte. Și astfel eu... Dar eu o aștept. Eu—eu cumva... Dacă nu vine, eu doar mă întreb ce poate... eu nu știu, aceasta ar putea să fie prietenia Diavolului. Eu—eu știu că el este dușmanul meu, și eu—eu trebuie să-l întîlnesc pe terenurile de luptă. Astfel eu sînt așa de mulțumitor pentru materialul cu care să mă lupt, Cuvîntul viului Dumnezeu, El va dura întotdeauna.

²⁶ Iar acum eu doar sper că Dumnezeu mă ajută să-mi rearanjez adunările mele, astfel de locuri în care să pot sta mai mult, și așa mai departe. Fiți în rugăciune.

²⁷ Fratele și Sora Schoeman din Africa de Sud sînt în drumul lor aici. Și acela este șeful asociației predicatorilor din Africa de Sud, să vadă despre venirea aici în această toamnă și să meargă sus în India, și așa mai departe.

²⁸ Fratele Thoms este aici din Africa de Sud. Eu l-am întîlnit zilele trecute. El face o lucrare mare acolo printre băștinași. Motivul că mie îmi place cumva programul Fratelui Thoms, este deoarece programul despre care vorbește el, și îl are în desfășurare, el și Fratele Tommy Osborn, este ceea ce cred eu că este drept, vrednic de sprijin. Deoarece, el—el trimite afară misionari băștinași. Voi vedeți, pînă la urmă, băștinașii cunosc mai mult despre băștinași.

²⁹ Și noi am putea trimite un om din Australia, aici. El ar fi un frate, noi l-am iubi, l-am accepta, și fiecare lucru; dar el nu cunoaște obiceiurile Americane, căile Americane. Este nevoie de un American să facă această treabă corect. Și ce ar fi dacă noi am trimite pe cineva aici din China? Păi, el este un misionar, dar probabil că el ar putea vorbi puțină Engleză. Aceasta ar fi toată stîlcită, și aceasta doar nu ar avea efect ca un om care știe cum să intre între Americani, să lucreze cu Americanii, să facă în obiceiurile lor, și așa mai departe. Și acela este felul cum merge. Și noi sîntem cumva oameni blocați aici, nord, și sud, și est, și vest, și provinciali, și așa mai departe.

³⁰ Aici nu demult, am fost în Cali... în Florida. Și într-o seară acolo a fost un frate scump, iubitor care are o campanie, cu numele de Fratele Jackson, și, Gail Jackson, unul din convertiții mei la vindecare. Și, astfel, eu eram în spate de tot. Și de obicei, voi știți, în ofertele mele și așa mai departe, eu

doar nu las ca oamenii să știe aceasta. Dacă Domnul rînduiește, în regulă; dacă El nu, păi, noi o vom primi din altă parte. Și Gail a venit sus, și el a zis către manager, el a zis, “Bine, cum merg finanțele?”

³¹ El a zis, “Oh, doar cam o mie de dolari, puțin mai bine, poate o mie cinci sute, să ne ajungă din urmă.”

³² El a zis, “Necazul despre aceasta este, că voi nu știți cum să lucrați cu acești sudişti.” Astfel el doar se ridică acolo sus. . . . A zis, “Aș putea să iau colecta ta în seara aceasta?”

³³ A zis, “Da, dar fără cerșire, deoarece Fratele Branham o să ne ia la rost pentru aceasta.” A zis, “Noi niciodată nu cerșim.”

³⁴ Astfel el a urcat sus acolo, și el doar a spus cîteva cuvinte, și acolo au fost două mii de dolari în colectă. El a zis, “Tu vezi, Frate Baxter, tu doar nu știi cum să lucrezi cu sudiştii, aceștia-i tot.”

³⁵ Astfel acela-i felul cum este. Voi trebuie să fiți obișnuiți cu sudiştii. Voi trebuie să fiți obișnuiți cu nordiştii. Voi trebuie să fiți obișnuiți. Și mă gîndesc că un băștinaș, cunoscînd propriile lor obiceiuri și propriul lor trib, este o cale mult mai bună decît. . . o persoană mult mai bună să fie pusă cu propriul lor popor, decît toți cei făcuți de croitor pe care noi îi avem. . . . Astfel, eu sînt foarte recunoscător pentru—pentru frați.

³⁶ Acum, în această dimineață, eu doar vreau să vă vorbesc doar pentru puțină vreme. Eu nu știu; probabil că aceasta va fi ultima mea întîlnire să ajung să fiu cu voi pentru o vreme. Noi mergem acum la Macon, Georgia. Și aceea este sponsorată de, eu înțeleg, patruzeci și două de biserici Baptiste Sudiste. Astfel atunci, de acolo, noi mergem la Evanghelia Deplină a Oamenilor de Afaceri Creștini, internaționali, la Denver. Și apoi eu trebuie să merg sus în Canada pentru un timp scurt.

³⁷ Și noi vom vedea atunci cum Fratele Schoeman, atunci, pentru ce. . . unde mergem noi peste mări, sau continuăm în state. Și Fratele Moore, desigur, face toate programele, tot—itinerarul, și pentru aici. Și el va fi cu noi, acolo, unde noi întîlnim pe Fratele Schoeman. Eu sper că Fratele Schoeman vine pe aici și voi îl veți cunoaște, și el va. . . că el ajunge să vorbească aici pentru voi o dată la tabernacol. Un om foarte minunat, el și soția lui. M-a tratat ca pe un frate cînd am fost în Africa, astfel tratați-l în același fel cînd el vine pe aici, în dragostea Domnului.

³⁸ Acum, după ce am venit înăuntru, și știind, ei mi-au spus că Fratele Neville nu a apucat aceasta, pentru emisiune. Eu am ascultat. Cîți ascultați emisiunea? Eu vă spun, acel—acel cîntat este sublim, și—predicarea puțin mai înalt decît aceea. Acesta a fost într-adevăr un mesaj bun ieri. Voi toți apreciați asta? Nu ca să-l facem să roșească, dar acesta-i adevărul.

Eu . . . Dacă eu mă gîndeam că Fratele Neville făcea ceva greșit, eu l-aș lua în cameră în spate, și noi am discuta toate acestea, și ne-am ruga asupra acesteia. Dacă el face ceva drept, mie îmi place să-i spun despre aceasta, vedeți. Acea ne face să ne simțim mai bine.

³⁹ Frumoasele felicitări micuțe și cadourile pe care voi toți le știți, pe care le-ați trimis la micuțul acela jos la . . . acolo. Eu vreau să vă spun că eu le apreciez, de asemeni. Soția mea își trimite dragostea și considerațiile ei la toți dintre voi.

⁴⁰ Și acum să întoarcem acolo în Cuvîntul binecuvîntat vechi de aici. Dar doar înainte, să vorbim cu El, Autorul, înainte de a o face.

⁴¹ Preaiubitul nostru Mîntuitor, noi venim să folosim Numele Tău, doar cîteva momente așa cum ne apropiem de Cel Atotputernic, Creatorul, Acela care Te-a conceput în pîntecele fecioarei, și ea a născut pe Acest minunat, Care stă ca Mediator între cei vii și cei morți, singura cale, singurul Mediator. Și noi sîntem așa de fericiți să știm, că prin promisiunea Lui Divină, în care El ne-a dat aceste Cuvinte, “Orice cereți voi Tatălui în Numele Meu, aceea Eu voi face.”

⁴² Astfel noi cerem, astăzi, în Numele Domnului Isus, Tată, drag, ca Tu să primești mulțumirile noastre în inimile noastre, așa cum Tu ești întotdeauna adunat în sanctuarul Tău să auzi laudele copiilor Tăi. Și noi sîntem mulțumitori astăzi pentru toate binecuvîntările. Pentru sănătatea, și—mergerea înainte a bisericii și lucrării, peste tot în jurul lumii. Noi sîntem așa de recunoscători pentru aceasta. Și, Tată, noi ne rugăm ca Tu să continui. Și nu numai să continui, ci să torni dublă porție peste lucrare peste tot, căci noi credem că timpul se termină. Toate lucrurile indică spre sfîrșit. Doar cînd, noi nu știm, dar noi dorim să fim pregătiți, așa cum ne-a poruncit Domnul nostru Isus ca noi să facem astfel.

⁴³ Și acum, Tată, noi Îți mulțumim. Eu vreau să-Ți mulțumesc, eu însumi, personal, pentru băiețaș astăzi. Promisiunea Ta a zăbovit pentru patru ani. “Dar Eu Domnul am plantat-o; Eu o voi uda zi și noapte.” Tu întotdeauna faci promisiunile Tale reale, Tată. Deși . . . “Vedenia, deși ea a zăbovit, totuși ea va vorbi.” Ea trebuie, deoarece Acesta este Cuvîntul și promisiunea lui Dumnezeu. Noi nu ne temem, doar ne mișcăm înainte, știind că toate lucrurile lucrează împreună spre bine.

⁴⁴ Mulțumesc Ție că ai trecut-o pe mamă în siguranță. Acum, în mizerie și durere astăzi, mă rog ca Tu să o ușurezi. Noi știm că acesta este un lucru natural; dar, dă-i mîngiere, Tată. Binecuvîntează-o acolo jos astăzi, și fie ca ea să se grăbească acasă.

45 Și să stea lângă slujitorul Tău, așa cum noi mergem înainte acum împreună, afară pe câmpurile de bătălie de acolo, să recoltăm grîul și să-l aducem în grînar, pentru binele Stăpînului.

46 Binecuvîntează biserica de aici. Binecuvîntează pe preaiubitul nostru păstor, slujitorul Tău, credincios la post. Și ne rugăm ca Tu să binecuvîntezi pe toți diaconii, administratorii, și cîți alții. Fie ca binecuvîntările Tale să se odihnească peste ei toți.

47 Binecuvîntează, binecuvîntează, ne rugăm, în această dimineață, pe clericii vizitatori, pe străinii din porțile noastre. Și cînd serviciul se termină, fie ca noi să spunem ca acei care au venit din Emaus, “Nu ne ardea inimile în noi, din cauza Prezenței Lui?” Intră în Cuvînt, Tată. Fie ca Duhul Sfînt să vină, să ia Cuvîntul. Nimic premeditat, neștiind nimic ce să spun, ci să predau totul în mîna Ta. Voia Ta să se facă, în Numele lui Isus. Amin.

48 Să deschidem doar pentru o mică citire a Scripturii, dacă vreți. În Cartea despre—despre Genesa, începînd cu capitolul al 6-lea, doar să citim pentru un mic citat aici în—în Cuvînt. Și începînd la al—al 8-lea verset din capitolul al 6-lea. Și subiectul în această dimineață, dacă va voi Dumnezeu, doar învățăm cîteva minute din Cuvînt, înainte să ne rugăm pentru bolnavi, și apoi păstorul să sfîrșească serviciul.

49 Ne rugăm ca Dumnezeu să înmulțească și să binecuvînteze. Și eu văd o fetiță șezînd aici pe scaunul din față. Eu cred că mama șade aici, care. . . eu cred că ne-am rugat pentru copil cîndva în urmă. Și mi se pare, parcă, cît de bine îmi amintesc, ea nu putea umbla sau ceva. Sau. . . Se pare că ea este mult mai bine astăzi, și eu sînt așa de recunoscător pentru aceasta.

50 Rugîndu-ne constant, Dumnezeu va turna mai mult Duh și putere asupra Bisericii Lui și poporului Său, pretutindeni, încît credința noastră să poată fi ridicată mult mai sus deasupra tuturor defectelor vieții, ca noi să putem fi în stare să fim “mai mult decît biruitori, și învingători prin El care ne-a iubit și și-a dat viața Lui pentru noi.”

51 Acum, către voi care aveți Bibliile voastre:

Dar Noe a găsit har în ochii DOMNULUI.

Acestea sînt generațiile lui Noe: Noe a fost un om drept. . . perfect în toată generația lui, și Noe a umblat cu Dumnezeu.

Și Noe a născut trei fii, Sem, Ham, și Iafet.

Pămîntul. . . era corupt înaintea lui Dumnezeu, și pămîntul era plin de violență.

Și Domnul a privit peste pământ, și, iată, el era corupt; pentru că toți oamenii și-au corupt calea pe pământ.

Și Domnul a zis către Noe, Sfirșitul tuturor oamenilor a venit înaintea mea; căci pământul este plin de violență printre ei; și, iată, Eu îi voi distruge cu pământul.

Fă-ți o arcă din lemn de gofer; tu să faci camere în arcă, și tu să o tencuiești cu smoală pe dinăuntru și pe dinafară cu smoală.

⁵² Și fie ca Domnul să adauge binecuvântările Sale acum la citirea Cuvîntului Său. Eu vreau să vorbesc în această dimineață, dacă va voi Dumnezeu, sau să învăț, mai degrabă, pentru cîteva momente, Cuvîntul, despre: *Arca*; ce a însemnat arca, și ce a prevestit arca, și modelurile arcei. Pentru că, arca perfect, și fiecare lucru în Vechiul Testament, l-a modelat pe Cristos. Și Cristos este împlinirea la tot Vechiul Testament, a fost împlinit în Cristos Isus.

⁵³ Acum, acesta a fost un timp de distrugere, timpul chiar înainte de distrugere. Întregul pământ era plin de violență.

⁵⁴ Dacă voi observați, oriunde vedeți că oamenii încep să se înmulțească, oamenii încep să vină împreună, mari strîngeri de oameni, și rămîn, acel oraș devine populat, mai multă populație. Primul lucru care-l știți, acesta începe să aducă înăuntru mecanisme pentru recreație; din aceea, se merge în jocuri de noroc; de la jocuri de noroc, în băutură; de la băutură—băutură, în prostituție; spargerea căminelor, căsătoria; divorțuri, apoi ucidere. Aceasta doar continuă să crească, crescînd, crescînd, ca un lanț fără sfîrșit.

⁵⁵ Cînd Dumnezeu a umblat numai cu un om drept, singur, el a avut favor cu Dumnezeu. Dar cînd oamenii au început să se înmulțească, și au început să obțină alții și alții și alții, atunci ei au început să... Satan avînd o rază mai mare în care să lucreze. Omul acesta ar putea crede un picuț, înclinîndu-se în *acest fel*; și celălalt, un picuț în *acest fel*; apoi cînd Satan vine înăuntru, el doar pușcă aceasta înainte. Apoi el devine *acesta* și *acela*, și imaginațiile încep să devină mari, și atunci corupția se așează înăuntru. Și cînd Noe...

⁵⁶ Dacă veți observa, printre generații, după uciderea lui Abel, Dumnezeu l-a înlocuit cu Set. Desigur, noi sîntem învățați, de istorici, că Adam și Eva au avut șaptezeci de fii și fiice. Dar așa cum Biblia înregistrează numai pe cei trei fii, Sem Ham și—și Iafet, erau fiii lui Noe. Scuzați-mă. Era Cain, Abel și Set, erau fiii lui Noe... sau fiii lui Adam.

⁵⁷ Apoi, doar puțin emoționat. Eu am fost, pentru ultimele două zile, de cînd a venit Joseph al meu, așa că eu cumva încure puțin lucrurile.

58 Observați atunci prin această linie a lui Ham, după ce el s-a purtat înainte dincolo pe acolo, noi vom . . . prin distrugerea dinainte de potop. Toată generația lui s-a pierdut în răutate.

59 Și când noi venim acolo prin linia lui Cain, el a făcut același lucru. Ei au mers jos în țara Nod, Cain a mers, și acolo s-a căsătorit. Și-a luat nevasta și a mers acolo, și mai târziu oamenii au devenit ca uriași.

60 Când copiii lui Israel au venit sus pe acolo, ei au găsit oameni, chiar unii din ei aveau degete lungi de patrusprezece țoli. Și gândiți-vă la asta, mari uriași! David l-a ucis pe Goliat, care era un om mare, și el a zis că sulița lui arăta ca o suveică a țesătorului. Și citiți . . . Nouă picioare înălțime, și ceva, și ce om puternic era el!

61 Dar dacă observați, acolo a venit o civilizație mare prin acea linie a—a lui Cain acolo în urmă, care a început să vină înăuntru. Când au început oamenii să se înmulțească, ei au început, să meargă afară după diferite educații și așa mai departe, și descoperirea lucrurilor, invenții. Unul, un mare lucrător în lemn. Oh, cum au construit ei și au început să construiască, și construiau, și construiau, căci semnul că timpul sfârșitului era aproape.

62 Ați văzut voi vreodată asemănarea de a clădi pe care noi o avem acum? Acesta este iarăși semnul timpului sfârșitului.

63 Ei erau mari lucrători în metal. Și ei au descoperit cum puteau ei, ce puteau să facă ei cu metalul.

64 Și priviți ce fac ei cu metalul astăzi, chiar făcând . . . eu am auzit la radio, zilele trecute, fac case din oțel sau metal acum. Ei au tăiat afară toți buștenii, practic, astfel ei le fac din aluminiu, și din oțel, și așa mai departe. Și mari descoperiri de educație, și mare înaintare a științei, progres al științei, un semn al timpului sfârșitului.

65 Priviți ce a făcut știința în ultimii câțiva ani! Oh, doamne! Doar lucrurile care sînt făcute! Ce este aceasta? Apropierea timpului sfârșitului. Un semn pe care toți credincioșii . . . Predicatori la amvoane ar trebui să o predice cu toată forța pe care o au, să arate la oameni. Noi trecem pe lângă pietre de hotar. Și toate lucrurile indică spre sfârșit.

66 Cel Scriptural, mai întâi! Biblia lui Dumnezeu pe care o citim și o credem astăzi indică spre sfârșit, nu mai departe. Marea lume științifică, zice că sfârșitul se ivește, o altă mare piatră de hotar. Zodiacul de pe calendar, și așa mai departe, semnul și fiecare lucru zice că sfârșitul se ivește. Piramida zice că sfârșitul se ivește. Fiecare loc mare, de indicare zice că sfârșitul se ivește. Noi sîntem la timpul sfârșitului.

67 Observați! Dar Dumnezeu, în harul Lui suveran, înainte de timpul sfârșitului . . . El s-a referit la acesta acum în Isus. Isus a

făcut-o. A zis, “Cum era în zilele lui Noe, înainte de potop, ce făceau oamenii, acela este acel fel de repetare care va veni din nou.” Și noi o vedem. Astfel noi—noi doar trebuie să fim orbi spiritual, sau noi o putem vedea. Deschideți-i, priviți în jur!

⁶⁸ Există o așa de mare diferență între orbul fizic și orbul spiritual. Eu cred, că dacă ar trebui să-mi fac alegerea, eu aș lua pe cea fizică, oricînd. Da. Există un astfel de lucru de a fi orb.

⁶⁹ Aici nu de mult, un predicator a zis, “Dacă tu ești un slujitor al Domnului, lovește-mă cu orbire.”

Eu am zis, “Tu ești deja orb.”

El a zis, “Eu, orb?”

⁷⁰ Eu am zis, “Da, domnule?” Deoarece, el ridiculiza vindecarea Divină, ridiculizînd botezul Duhului Sfînt, zicînd că nu există un astfel de lucru. Eu am zis, “Tu ești orb.”

El a zis, “Nu, aceea este ceva din născocirea ta proprie.”

Eu am zis, “Aceasta este Scriptura. Biblia a spus așa.”

A zis, “Cînd a mai fost vreodată mintea oarbă?”

⁷¹ Eu am zis, “Păi, de multe ori. Isus i-a spus tatălui tău, a zis, ‘Voi Farisei orbi! Voi aveți ochi și nu puteți vedea.’ Asta-i adevărat. ‘Dar dacă voi ați fi cunoscut timpul!’” Eu am zis . . .

⁷² Ilie a fost jos, acel mare profet, la Dotan, odată. Și acolo întreaga armată Siriană a venit în jur, să-l ia pe Ilie. Și Ghehazi a zis, “. . . ? . . . Părinte, ei sînt peste noi! Toată cetatea este înconjurată pe aici, cu armata Sirienilor.”

⁷³ El a zis, “Păi, există mai mulți cu noi decît există cu ei.”

⁷⁴ El a zis, “Bine, acum, aici erau ei. Eu nu pot vedea pe nimeni decît pe tine.”

A zis, “Dumnezeule, deschide-i ochii.”

⁷⁵ Și cînd ochii lui i s-au deschis, el a privit; și în jurul aceluia profet bătrîn erau care de Foc, dealurile erau în Flăcări, Îngerii lui . . . ? . . .

⁷⁶ El a pășit drept afară unde erau ei, și a zis. . . “El i-a lovit cu orbire.” A mers afară. . . Și cum? Nu fizic. Într-un fel, ei erau orbi fizic. El a mers afară, și a zis, “Îl căutați voi pe Ilie?” El era Ilie, însuși.

Au zis, “Da, noi îl căutăm pe el.”

⁷⁷ A zis, “Veniți, urmați-mă, eu vă voi conduce drept la el.” Ei nu au știut aceasta. Ei erau orbi.

⁷⁸ Și, astăzi, oamenii sînt loviți cu orbire din cauză că ei resping pe Dumnezeu, mila. Aceea lasă să rămînă numai judecata. Dar Dumnezeu, în dragostea și mila Lui, așa a destinat o cale. Că, înainte ca judecata Divină să lovească,

există o cale. Dumnezeu face o cale de scăpare pentru toți acei care doresc să urmeze calea aceea. Aceea este mila Lui, făcînd o cale de scăpare. “Ne vrînd ca cineva să piară, ci toți să poată veni la pocăință.”

⁷⁹ El este în lume astăzi, arătînd semne și minuni, și înviind pe oameni, mari lucruri avînd loc, “Arătînd semne sus în cer, și pe pămînt.” Semne! Semne de farfurii zburătoare prin văzduh, unde nici măcar Pentagonul și toți nu știu ce să creadă despre aceasta, “Semne în cer deasupra.” “Și pe pămînt,” vindecarea bolnavilor, învierea morților, deschiderea ochilor orbiți, scoaterea afară a duhurilor rele, Evanghelia se predică, semne înaintea Venirii Lui! “Ne vroind ca vreunul să piară, ci ca toți să poată umili, cu blîndețe să se aplece la pocăință.” Dar, acei care resping pe Cristos, trebuie să umble orbi.

⁸⁰ Ce ar fi dacă eu, astăzi, urma să resping de a avea vederea ochilor mei, ca ei să fie scoși? Dacă eu am refuzat să-mi păstrez ochii, eu aș lua ceva care i-ar împunge afară. Eu nu vreau să văd, atunci.

⁸¹ În acest fel este, spiritual. Dacă un om refuză să privească în Cuvîntul lui Dumnezeu și să vadă planul, și să vadă pe Dumnezeu, el automat își scoate ochii. El singur își închide ochii față de lucrurile lui Dumnezeu. Ce zi! Ce timp! Ce lecție ar trebui să învățăm noi astăzi, din a privi în jur, la timpul sfîrșitului!

⁸² Dar Dumnezeu, în harul Lui suveran, în zilele lui Noe, El a zis, “Acum Eu vreau ca tu să ieși afară și să faci o provizie pentru toți acei care doresc să scape de această judecată.” Nu este aceasta minunat? Dumnezeu, nu vrea ca vreunul să piară, făcînd o cale de scăpare pentru aceia care au vrut să vină la calea lui Dumnezeu de scăpare. Astfel El a zis, “Noe, Eu vreau ca tu să faci o corabie.”

⁸³ Acum, cuvîntul *arcă* este o lădiță, sau un loc de scăpare, o ascunzătoare. Există trei din ele despre care se vorbește în Vechiul Testament. Și noi vrem să privim la cele trei acum, pentru cîteva momente. Toate cele trei au tipizat o arcă măreață, Cristos, pentru Biserică astăzi. Trei este o confirmare, toate lucrurile vechi doar prevestind.

⁸⁴ Eu am citit zilele trecute în timp ce ședeam afară pe malul unui pîrîu, despre cum că mamele acelea Evreice care dădeau naștere acolo în urmă la patriarhi, și fiecare, cînd ea venea înainte, și îi rostea numele lui în timp ce era în durere, zicea ce va fi el, și ce va fi el în ziua din urmă; ne știind ce făcea ea, și murmurînd. Luați o privire din Genesa 49, și tipizați-o, unde era timpul sfîrșitului lor, unde sînt ei, și urmăriți ce este acesta. Este chiar acolo. Doamne!

⁸⁵ Cum, dacă noi am putea numai să ne deschidem ochii, uneori, și auzul nostru spiritual, căci Cuvîntul vine înainte, ca

noi să ne dăm seama ce este El, și Duhul să ne descopere. Și mă rog acum ca Duhul Sfânt să ia aceste lucruri ale lui Dumnezeu și să le pună afară în inima noastră, la fiecare bărbat și femeie, băiat și fată, aici.

⁸⁶ Arca! Acolo era una din ele, Noe a construit-o, o cale de scăpare. A doua de care se vorbește, era aceea în care a fost pus Moise. A treia a fost chivotul mărturiei, la Israel. Și a patra, toate s-au împlinit în a patra, fiind Cristos Isus.

⁸⁷ Să mergem înapoi acum și să începem la prima, în Genesa, și să vedem cum a fost făcută pregătirea pentru arcă, și să vedem dacă ea nu-l tipizează exact pe Cristos. Și toți acei care s-au adunat în fiecare arcă, sau sub... au venit la împăcare prin arcă. Toți au fost feriți prin judecată. Și tot așa de sigur cum ei au fost feriți în simbol, cu cât mai mult sintem noi să fim scutiți în Cristos, adevăratul pre-model al tuturor arcelor! Oh, El este minunat!

⁸⁸ Apoi noi observăm, acolo în urmă, că Dumnezeu i-a spus lui Noe, a zis, "Eu vreau ca tu să o faci dintr-un fel specific de lemn." Acum, doar cu orice lemn nu va merge. Noi trebuie să avem un fel anume, și el trebuie să fie lemn de gofer. Lemnul de gofer acum era... eu am studiat aici, cu câteva săptămîni, despre ce era lemnul de gofer. Și el era un lemn moale, pliabil. Și, acum, acela este ceea ce formează arca, era un lemn care putea să fie aplicat ușor, un lemn pliabil.

⁸⁹ Acela-i credinciosul. Odată în mîinile lui Dumnezeu, tăiat jos din propria lui neprihănire de sine a pomului, el devine pliabil în mîinile Ziditorului. Nu purtat peste tot cu orice vînt de învățătură; ci apliabil, care se potrivește drept în Cuvîntul lui Dumnezeu, să fie folosit ușor.

⁹⁰ Și noi observăm că el era lemnul care să absoarbă umezeala, ușor, să ia înăuntru umezeală. Și acum, la un lucru, omul pliabil în mîinile lui Dumnezeu, ar putea fi un lucru mare pentru Dumnezeu, sau tu puteai fi un lucru mare pentru diavolul.

⁹¹ Acum, dacă corabia a fost făcută din lemn care era pliabil și s-ar fi absorbit cu apă, nu ar fi decît puțină vreme pînă cînd ar fi fost umplută cu apă. Și s-ar fi scufundat imediat, devenea grea, deoarece lemnul de gofer este foarte ușor. Și apa s-ar fi îmbibat chiar prin el.

⁹² Astfel, aceasta este ceea ce mă gîndesc astăzi. Aceasta este. Eu cred, astăzi, că necazul cu mulți oameni și femei sinceri astăzi este că, nu—nu vor să se predea complet, ci au mers după eroare. Și de aceea arca a devenit umplută cu apă, nu poate să meargă mai departe. Ea se pleacă în sus și-n jos, aproape gata să se scufunde.

⁹³ Astfel ce fel de Duh Sfânt a format acolo calea? Dar aceasta... Ei nu puteau rezista să meargă înainte în felul acela. Astfel Dumnezeu i-a spus lui Noe, "Unge-o cu smoală pe dinăuntru și dinafară. Pe ambele părți, smolește-o."

⁹⁴ Atunci eu am studiat acolo din ce a fost făcută smoala. Am mers înapoi și am obținut-o, și am mers înapoi într-un dicționar vechi, și am început să aflu ce a însemnat smoala. În Greacă, am aflat că smoala însemna un lucru, însemna, de asemenea, o substanță. Dar, cum obțineau ei smoala, ei o băteau afară dintr-un alt pom. Ea era ca o rășină, și ei au bătut-o afară și au fiert-o, și apoi au turnat-o pe ceva. Și ea a devenit smoală.

⁹⁵ Ce lucru frumos, a lemnului înainte ca el să fie tăiat jos, un anumit fel de buștean, fiind uman. Cristos, în umilița Lui, fiind uman. Și Biserica, arca Lui de astăzi, venind în Biserica Lui, care nu este nimic mai mult decât Propriul Lui Trup spiritual aici pe pământ. Acela, Cristos a fost tăiat jos, și viața a fost bătută afară din El, ca ea să poată fi aplicată la Biserică.

⁹⁶ Acum, acest lemn moale de gofer, când ei au turnat această smoală fierbinte peste el, el a absorbit-o foarte repede, înăuntru și în afară, și l-a făcut pecetluit. Amin. Oh, voi o vedeți? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] O pecete! Moale, absorbind înăuntru Cuvântul lui Dumnezeu; Cristos a turnat înăuntru Duhul Sfânt, înfierbîntat. Amin. El nu va curge când el este rece. El trebuie să ajungă fierbinte. Ceea ce avem noi nevoie astăzi este o adunare de modă veche, a Duhului Sfânt, înfierbîntată, turnată jos.

⁹⁷ Ei au luat acel lemn moale de gofer, polonicul cel mare, și au turnat-o peste, în lemnul de gofer, foarte moale, pregătit. Apoi, dinăuntru și afară, smoala aceea a mers prin el și l-a învelit deasupra ca oțelul. Nici un pic de apă nu mai putea intra înăuntru deloc. Aceasta era o protecție.

⁹⁸ Și fiecare om care vine și primește pe Cristos, și-l învelește prin Duhul Sfânt, devine așa într-un gând încît el nu mai vede nimic altceva decît pe Cristos. Lui nu-i pasă de lume, mai mult. Voi puteți să-l izbiți, să-l azvîrliți, să-l dați afară, să faceți orice lucru vor ei, dar el este învelit. Cu alte cuvinte, el este pecetluit. Pecetluiește toate crăpăturile. Aceea au făcut ei cu smoala. Și Biblia a spus ce... .

⁹⁹ Voi știți ce este pecetluirea pentru aceasta, are cu această arcă de astăzi? Efeseni 4:30 zice, "Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care voi sînteți pecetluiți," sau unși cu smoală, învăluți "pînă în Ziua Răscumpărării." Amin. Toți pecetluiți. Fiecare porțiune mică din lemn, fiecare orificiu mic, fiecare gaură mică, fiecare crăpătură mică, fiecare por mic din lemn, este doar pecetluit și învelit înăuntru, cu Duhul lui Dumnezeu. Oh, ce minunat!

¹⁰⁰ Vedeti, dacă voi o puneți rece, voi ați avea găuri de aer în ea. Dacă voi loviți vreodată într-un lemn sau ceva, aceasta ar putea să-l rupă, deoarece el are un defect în el. Dar când ea este încălzită, turnată pe el, atunci ea merge peste tot și-l pecetluiește, pe ambele părți, înăuntru și în afară. Amin.

¹⁰¹ Model perfect pentru Cristos și Biserica Lui. Cum un pom a trebuit să fie tăiat jos, să fie bătut și strivit și tot suc s'ar scos afară din el; și apoi acela să fie aplicat la celălalt pom, să păstrezi pomul prin judecată. Cristos a fost tăiat jos, ca prin Viața Lui, și prin Duhul Sfânt, Biserica să poată fi dusă prin judecată. O vedeți? Ce tablou frumos. Oh, doamne! Acea vă cutremură, nu-i așa? Doar face ca inima să vă salte înainte și înapoi. Vedeti? Toată aceasta vorbind despre Cristos, fiecare lucru din Vechiul Testament era despre Cristos, prevestindu-L.

¹⁰² Cineva a zis, zilele trecute, el a zis, "Frate Branham, de ce este că *aceasta* se întâmplă și *aceea* s-a întâmplat?" Păi, el șade prezent acum. Eu mîncam la o masă.

¹⁰³ Eu am zis, "Soră, vino înapoi, despre toate aceste lucruri, și vino înapoi la început." Am zis, "Primul lucru care a fost persoana aceea, înainte de oricare altul; înainte să existe o celulă, ei erau duh. Acea este partea fundamentală. Păstrați duhul acela corect; din fiecare lucru de la acel duh, în partea *aceasta*, va pieri. Dacă acestea sînt case, pămînturi, cămine, sănătate, orice ar putea fi, este pieritor, și se va duce chiar drept înapoi în duhul acela din nou." Aleluia! Și drept înapoi la acel duh din nou, astfel păstrați aceea corect.

¹⁰⁴ Nu contează ce aveți, aici în lumea aceasta, sau ceea ce nu aveți, păstrați-vă inima drept în acord cu Dumnezeu. Căci aceasta este tot... Fiecare lucru, toate casele voastre, pămînturile, toți banii voștri, toată boala voastră, toată sănătatea voastră, toți copiii voștri, totul, fiecare lucru pe care îl aveți aici pe acest pămînt, toate vă vor părăsi, și veți merge chiar drept înapoi la început din nou. Dacă aceea este în ordine cu Dumnezeu, tu vei veni din nou tot așa de sigur cum există un Dumnezeu în Cer. Dacă ea nu este în ordine cu Dumnezeu, tu trebuie să iei ruta cealaltă. Tu ești aici ca să faci o alegere. Fă-o, astăzi, pentru Cristos.

¹⁰⁵ Observați. Oh, doamne. Un alt lucru care a însemnat cuvîntul acela, când el a zis, "Smolește, smolește-o," unge-o, sau îmbibă-o cu rășină, aceasta înseamnă, "a ispăși." Acum, cuvîntul *smoli* înseamnă "a ispăși." Acolo în Levitic, același cuvînt care a fost folosit pentru smoală în Genesa, în Levitic este folosit ca o ispășire, să facă o ispășire. Păi, acum, *ispăși* este "să stea între." Și smoala care era în lemnul de gofer, în corabie, era să "țină afară," sau să ispășească pe credincios de la mînie. Voi o vedeți?

106 Noe nu putea să intre în mînie, apele judecății. Oh, eu o văd acum. Voi o pricepeți? Priviți. El nu putea veni în judecată, deoarece acolo era o ispășire între el și judecată. Iar judecata era apa lumii.

107 Iar credinciosul, în Cristos, este ferit în siguranță. Amin. Nu pe meritele lui însuși, ci pe supunerea lui, supunerea să pășească în corabie. Singurul lucru pe care Noe trebuia să-l facă era să intre în corabie. El nici măcar nu a trebuit să închidă ușa, Dumnezeu a făcut asta Însuși. Pășește înăuntru! Aceasta-i tot ce face credinciosul, este să umble prin credință în Cristos. Dumnezeu poartă de grijă la restul. “Cel ce aude Cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, are Viața veșnică, și nu va veni la Judecată.” A trecut de la moarte la Viață, în corabie, la adăpost pentru totdeauna. Amin. Lăsați judecata să zguduie, unde, dacă ea vrea.

108 Păi, îmi imaginez, uneori corabia stătea pe capăt, și cu susul în jos, și toate celelalte. Dar Noe era la adăpost. Smoala a stat între el și judecată.

109 Și, astăzi, Sîngele lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, stă între noi și toată Judecata. Amin. “Nu va fi condamnat, sau să vină la Judecată, ci trecut din moarte la Viață.” Amin. De ce? Deoarece el este în corabie. Ce tablou perfect!

110 Pomi, tăiați jos; în felul în care ei au început în lume, tăiat jos mai întii. Acela-i fiecare om, care vine în lume, “Născut în păcat, și format în nelegiuire, vine în lume vorbind minciuni.” Ruinat, ne iubitor, necredincios; departe de Dumnezeu, înstrăinat, fără speranță, fără Cristos; moare și se duce într-un mormînt al păcătosului, gata pentru Judecată.

111 Apoi, Cuvîntul vine înainte, “Mai ascuțit decît un cuțit cu două tăișuri,” taie pomul jos, îl cioplește, taie jos toți țepii și toți spinii. Taie partea cea mai bună din el, și este pliabil, amin, în mîna Ziditorului, Cristos!

112 Atunci Viața Lui a fost turnată afară la Calvar, care, prin vărsarea Sîngelui, El să poată face o ispășire să protejeze pe omul care este în corabia de adăpost. Oh, doamnă, ce tablou! Apoi, pentru ca să obțină smoala să o pună pe el. . .

113 Deoarece, el se va umple cu apă. Eu vreau ca voi să luați aminte la aceasta. Un om doar zice, “Păi, eu cred Cuvîntul. Eu voi lua doar *aceasta, aceea.*” Fără Sînge, tu ești rămas în lume. Nu contează cît de mult ești tu în corabie, cît de multă corabie sau ce scîndură ești tu, tu trebuie să fii uns cu smoală, îmbibat sus; cu totul îmbibat cu Duhul Sfînt, să țină lumea afară.

114 Apoi, eu vreau ca voi să observați, cît de frumos! Apoi, pentru ca să. . . Acolo trebuia să fie un alt pom tăiat jos, un om Rudenie tăiat jos, și bătut pînă cînd toată rășina a căzut afară

din el. Și această rășină a fost atunci turnată în celălalt care a fost tăiat jos, ca să-l păstreze. Amin. Și, astăzi. . . Păstrat pînă cînd? Păi, păcatul acela, cu șase mii de ani în urmă. . .

115 Și ei văd corabia veche, încă, șezînd pe vîrfurile unui munte. Nici un alt lemn nu a rezistat vreodată aceasta, și niciodată nu va fi. De ce? El a fost uns cu smoală prin moartea altuia. Arca încă stă, smolită înăuntru și în afară, ca un memorial despre ce va face smoala.

116 Oh, ce tablou perfect, cum este Cristos. Poziția credinciosului în Cristos, după ce este odată în Cristos, smolită pe dinafară cu. . . Tot ce aveți de făcut. . . Arca este pregătită. Singurul lucru pe care-l aveți de făcut este să veniți înăuntru și să credeți.

117 Observați, Noe, cînd el a venit înăuntru. Acela era singurul lucru pe care el l-a avut de făcut, era să meargă înăuntru. Dumnezeu a închis ușa, și el era la adăpost pînă a trecut judecata. Dumnezeu a făcut închiderea; Dumnezeu a făcut deschiderea. Acela-i credinciosul, astăzi, în Cristos.

118 Observați. Repede acum. Următoarea arcă, despre care s-a vorbit, noi vom merge în ea doar într-un moment, era Moise. Biblia declară coșulețul acela de a fi o arcă. Și, observați, el a fost pregătit de către mama, cea care i-a dat naștere.

119 Amin. Nu prin ceva seminar, nu prin vreo experiență teologică, ci Acela Care îi dă naștere la credincios, a pregătit arca pentru el, și l-a purtat prin Judecată.

120 Cusut; ea l-a împletit cu puține—puține tulpine pe care ei le aveau atunci, ca o mică tulpină de porumb, tulpină lată. Ei încă o au în Egipt. Voi încă puteți vedea pe mamele acelea ducînd copiii lor micuți dincolo de Rîul Nil, împingîndu-i dincolo, în timp ce ea străbate. Coșulețul, în același fel, îl împinge într-un coș, dincolo de Rîul Nil. Și ea a mers și i-a făcut o arcă mică. Și felul cum a fost făcut, el se împletește înăuntru și în afară, cînd el l-au făcut. Acela este felul în care fac țesătorii, țese înainte și înapoi.

121 Și atunci ea a mers și l-a nămolit. Nămolul este o smoală, din nou. Același cuvînt, *nămol*, luat drept de-a lungul, priviți, dacă nu zice “smoală” sau “a ispăși.”

122 Apoi, voi vedeți, cu țesătorii împletind tulpinile înăuntru și afară, a făcut mici despărțituri înăuntru acolo, astfel acestea să țină smoala. Oh, doamne! Cum credinciosul. . .

123 Ce rușine, astăzi, că noi sîntem toți separați; unul un Metodist, celălalt un Baptist, și unul un Luteran, și unul un Unitarian, și unul un Trinitarian. Și ce păcat! Ei toți ar trebui să fie împlețiți de aproape împreună, apoi smoala turnată peste, atunci toate acestea se lipește împreună, și se cimentează împreună, făcînd un adăpost. Minunat, turnînd smoala pe ea!

¹²⁴ Atunci bebelușul Moise a fost culcat în coș și împins afară în judecata apei. Apa întotdeauna înseamnă densitate și mulțimi de popoare. Micuțul copil acolo afară, probabil că o mică acoperitoare pe fața lui, afară pe arcă, afară pe Rîul Nil. El este repede. Și acolo, mergînd în jos de-a lungul acolo, prin trestii și pipirig, și aligatorii și toate celelalte, pe acolo în Nil. Și ploile și furtunile și vijeliile, și acestea suflau pe acolo, viscoalele. Corăbioara a ieșit izbutind. De ce? Acolo era un preot care era în arcă. [Fratele Branham bate pe amvon de trei ori—Ed.] Amin. El era un preot. El era un dătător de lege. El era un împărat.

¹²⁵ Așa era Noe! Noe, de asemenea, era un tată. Și tatăl, el însuși, care a făcut arca, a fost în arcă cu averea lui.

¹²⁶ Cristos, Tatăl nostru, Care a făcut arca cu Propriul Lui Sînge, este înlăuntrul arcei, cu credinciosul, avînd părășie. Doamne!

¹²⁷ Așa cum toți copiii și toate animalele au ascultat la predica lui Noe, în timp ce judecățile erau pe ea, turnînd în jos. Arca urcînd înapoi pe valuri, încercată pe acolo, din loc în loc. Noe a zis, “Stați liniștiți, copii. Dumnezeu a făcut această arcă. Ea este construită conform cu instrucțiunile Lui. Ea va rezista fiecare lucru pe care diavolul poate să-l trimită împotriva ei.” Noe în corabie, predicînd, luat de la judecată.

¹²⁸ Micuțul Moise acolo afară, privind în sus înspre cerul luminat de stele noaptea, cînd vîntul suflă și șuieră de-a lungul locurilor. Bătrînul Nil săltînd, și crocodilii mergînd aproape de coș. Aleluia! Asigurat, protejat, stînd între, era un ispășitor între el și toate vijeliile și vînturile năpraznice pe care Diavolul le putea trimite. Nimic nu putea deranja arca aceea micuță. El a plutit drept înainte prin ele.

¹²⁹ Eu pot vedea pe marele Duh Sfînt stînd deasupra lui. Eu pot vedea Îngerii lui Dumnezeu stînd pe aproape, cu săbiile Lor scoase. Nu, domnule, nimic nu o va atinge!

¹³⁰ Eu pot vedea pe Diavolul încercînd să scufunde arca sus acolo. Iar Noe cînta, “Isus, ține-mă lîngă cruce,” sau orice era ea. Toți dracii din iad nu puteau să o ia, deoarece ea este construită conform cu instrucțiunile lui Dumnezeu. Acolo era o ispășire care stătea între judecată și milă.

¹³¹ Acela-i fiecare credincios astăzi, nu contează cît de greu ar putea să pară! . . . ? . . . cît de grea ar putea părea viața. Atît timp cît tu ești în Cristos Isus, nu există nimic prezent, nimic în viitor, să poată ajunge la sufletul tău, să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu în Cristos Isus. Amin. Diavolul va întoarce fiecare vijelie din iad, dezlegată, peste voi, dar Dumnezeu are o ispășire stînd între voi. El va pluti fiecare val. Ea va merge prin fiecare pat de aligator.

132 Unde a debarcat el? Chiar drept în linia de a fi împărat la tot Egiptul. Aleluia!

133 Și într-una din aceste zile, când această arcă veche va debarca de cealaltă parte a Iordanului furtunos, noi vom păși afară ca preoți și regi pentru Dumnezeu, stînd sub ispășirea Singelui Domnului Isus Cristos. Dat gratuit pentru oricine vrea; ispășirea, mila.

134 Acolo în Vechiul Testament, El a zis, “Acum tu să faci un—un chivot.” Și El a specificat lemnul, “lemn de salcîm.” Sau, tu îl poți face din *acest* lemn. El este numit, în Biblie, “lemn de shittim,” dar el este de fapt numit “lemn de salcîm.” Și tu îl poți face același lucru, chivotul. Și a zis, “Tu să-l faci, și să-l poleiești cu aur.”

135 Priviți chivotul acela, vedeți dacă el tipizează pe Cristos. Observați, el a tipizat de fiecare dată. Noe era un model al lui Cristos, făcînd o cale. Așa era Moise.

136 Acum priviți chivotul legămîntului. El a zis, “Tu să-l faci din lemn de salcîm, și să-l poleiești cu aur.” Oricine care cunoaște Scriptura, știe că aurul vorbește despre Divinitate, și lemnul vorbește despre umanitate. Vedeți, El a zis, “Tu să-l acoperi, să-l poleiești cu aur, peste lemn,” aceea este Divinitate peste lemn; Cristos peste Biserică, înăuntru și afară. Divinitatea, poleită!

137 Tu să ai un capac deasupra lui. Acesta va fi un scaun de milă, unde se vor odihni toate legile în el. Dar înainte ca tu să iei...?.. să îl stropești cu sînge. Legea vorbește despre judecată. Dar între lege și adunare, acolo era ceva să ierte. El a stat în locul lui.

138 Model al lui Cristos! Între mînia lui Dumnezeu, judecata la iad, între aceea și credincios stă Divinitatea Însăși, Cristos, stînd în cale, cu ispășirea făcută, să ne salveze din păcatele noastre, și să ne vindece de bolile noastre. Divinitatea stă în cale, între judecată.

139 Legea era un judecător. Legea a judecat, dar ispășirea a stat între credinciosul mărturisit și judecată. Acolo a stat judecata în chivot, gata să vină înainte. Dar cînd a venit, ea nu a putut, pentru că acolo era o ispășire stînd între ea și credincios. Și credinciosul a venit și a acceptat pe Cristos, în umbră și model, sînge vărsat stropit pe scaunul milei. Atunci el a avut milă, și putea să plece, bucurîndu-se, deoarece el era liber de la judecată.

140 “De aceea acum nu mai există nici o condamnare pentru acei care sînt în Cristos Isus, care nu umblă după fire, ci după duh.” Și cînd un om știe că el a murit față de lucrurile lumii, și acei care ajung în Cristos Isus; și umblă conform cu Duhul Sfînt, și nu în căile acestei lumi păcătoase, acolo nu mai există

condamnare pentru el. El poate privi în fața iadului și judecății, și să se bucure, pentru că acolo este Sîngele lui Cristos care face ispășire, stînd între el și judecată. Amin. Ia te uită.

141 Credinciosul, odată înăuntru, capacul este închis jos, și aceea a stabilit-o pentru tot timpul. [Fratele Branham bate pe amvon—Ed.] Amin. Aur, Divinitate, așezat deasupra și dedesubtul lui, și peste tot în jurul lui. Înfășurat în Divinitate! Fiecare om care a venit în Cristos, este înfășurat în Duhul Sfînt și devin fii și fiice ai lui Dumnezeu.

142 Acolo în acest aur bătut. Ei l-au încălzit și l-au bătut. Și bătătorul de aur, bate aurul. El trebuie să-l bată cu un ciocan. Și ei bat aurul pînă cînd el își vede reflectarea lui în acesta. Atunci îl încălzește, și îl toarnă afară peste chivot, și el s-a absorbit în lemn. Oh, doamne!

143 Cînd Duhul Sfînt, fiind puterea, Duhul Sfînt și Foc, turnat afară peste credincios, prin Sîngele lui Cristos, face o ispășire acolo pentru el. El este la adăpost de toată judecata Divină.

“Include aceea bolile?” Da, domnule. Absolut include.

144 El nu spune, că nu te va împinge pe aici, că nu te va batjocori, că nu va veni asupra ta, că nu va face *aceasta*. “Dar multe sînt mîhnirile celui neprihănit.” De multe ori, cînd arca este aruncată *încoace* și *încolo*, “dar Domnul îl scapă din toate acelea.”

145 Multe salturi a avut vechea arcă. Multe urcușuri și coborîșuri, și multe vijelii a străbătut ea, dar ea a debarcat pe Muntele Ararat, tot la fel.

146 Mulți aligatori s-au hrănit, traversînd apa, multe vijelii au trecut prin noapte, prin multe furtuni întunecoase a trecut ea, dar a debarcat în siguranță în pipirig, unde cel zelos a putut fi dus la tronul națiunii; de la cel mai de jos la cel mai de sus. Amin.

147 Noi mizerabilii, nenorociții, de la cei mai de jos dintre toate insectele, cei mai de jos dintre toate creaturile, poluați moral, morți spiritual putem fi ridicați de la locul acela, prin chivotul Sîngelui Domnului Isus Cristos, să fim fii și fiice, și regi și preoți pentru Dumnezeu. Ce tablou! Ce avem noi în considerație? Cum poate omul să refuze o astfel de propunere, pe care Dumnezeu a făcut-o cu omul?

148 Acolo, un alt lucru pe care eu vreau ca voi să-l observați. Cînd chivotul a mers la locul lui, El a zis, “Să pui o coroană de aur deasupra lui.” Cu alte cuvinte, cînd chivotul a fost poleit peste tot în jur, cu toate acestea, legea era în interior. Și apoi observați, un alt lucru, pîinea, azima, sau mana, care a căzut la început, mana aceea era în vas, a fost ținută înlăuntru chivotului.

149 Și, frate, dacă tu ai gustat vreodată pe Dumnezeu, să vezi că El este bun, intră o dată în chivot, pentru că acolo este unde stă mana. Nu afară în ceva crez vechi, firesc, liber sau una alta. Ci, în Cristos, înăuntru! Vino înăuntru la ușă, și Dumnezeu va închide ușa după tine, ținînd judecata afară.

150 Observați, cum el a intrat înăuntru. El a luat acest chivot... De asemenea, toiagul lui Aaron a fost pus acolo înăuntru, și a înmugurit; un toiag vechi care era mort, un baston, un băț, nimic mai mult decît bucata aceea de lemn chiar *acolo*, în care toată viața este dusă din el. El este așa de uscat cît poate fi. Dar odată ce este pus în locul acela sfînt, el a trăit din nou.

151 Fiecare păcătos, mie nu-mi pasă cît de searbădă, cît de neagră, cum a fost viața ta; în Prezența lui Cristos, tu vei trăi din nou, și vei înflori și vei produce flori, și hrănit de Duhul. Cît ești de bolnav, aceea nu contează; tu totuși vei trăi, în Prezența Ispășirii. Ce minune! Ce lucru avem noi în considerație! Ce Scriptură! Ce Dumnezeu! Ce—ce perfect! Ce temelie sigură! Toate celelalte terenuri sînt nisipuri mișcătoare! Toate celelalte terenuri sînt nisipuri mișcătoare!

152 Observați, ce coroană! De ce? El era împăratul. Ce însemna coroana aceea de aur, care stătea pe capacul, cutiei? Ea însemna că aici, cu aurul acela pus peste el, umanitatea era acoperită cu aur. Sîngele stropit pe vîrfurile ei, și o coroană stătea pe ea.

153 Ce model perfect al lui Cristos, și Divinitatea Lui, dragostea Lui! El a venit în lume, și S-a așezat peste omenire, Biserica Lui, credincioșii Lui. Peste aceea, El și-a stropit Sîngele Lui Propriu, și va salva "pe oricine vrea." Și doi Îngeri, bătuți din aur, și aripile îndreptate unul către altul, la scaunul milei, unde vine fiecare credincios, își mărturisește păcatele, primește împăcare pentru păcatul lui.

154 Acolo este El. Acum priviți la El. Coroana de aur, îl reprezintă aceea pe Cristos? Da. Cînd Cristos a fost aici pe pămînt, El a fost încoronat cu o coroană de spini, să verse Sîngele. Asta-i adevărat. Dar fiecare credincios care vine prin acel Sînge vărsat, trage înainte coroana aceea de spini și-L încoronează cu gloria laudelor și onoarei. Fiecare credincios care pășește în Prezența Lui, acceptă Sîngele acela din sprînceana Lui presată aici cu spini, și-L încoronează cu slavă și laude și măreție: ca Rege al regilor, ca vindecător, ca Alfa, Omega, ca Începutul și Sfîrșitul, ca Sfetnic, Prinț al Păcii, Dumnezeu Puternic, Părintele veșniciei.

155 Noe era tatăl în arca lui. Moise era tatăl în arca lui. Cristos este Tatăl în arca Lui, cu supușii Lui, voi oamenii, Biserica, credinciosul, asigurați la adăpost.

156 Eu vreau ca voi să observați, iarăși, apropierea de arca aceea. Vine printr-o cale care . . . Voi observați, fiecare om care a venit în chivotul acela, trebuia să vină prin, mai întâi, curtea din afară; următoarea prin care el trebuia să vină, era perdeaua din lăuntru; apoi în sfînta sfintelor. Acela era Cristos ca Profet, ca Preot, ca Împărat, încoronat!

157 Primul lucru, vine, voi vedeți se vorbește de El aici, cînd El trece prima dată, El a fost un Profet.

158 Un om care vine la Cristos mai întâi trebuie să vină la cruce. Crucea a fost preoția Lui. Crucea a fost acolo unde El a fost reprezentat în moarte. Acolo este unde crucea aceea, unde, “Dumnezeu așa a iubit lumea încît El și-a dat singurul Lui Fiu născut.”

159 Nu există nici un om, în toate mințile lui, să poată veni vreodată înaintea crucii, adus înaintea Lui, fără să audă pe Cristos predicîndu-i. Cristos este Profetul, Predicatorul.

160 Apoi, următorul lucru pe care-L face, El trece atunci pentru ispășire. El trece prin perdea ca un Preot, să mijlocească, mijlociri, “făcînd mijlociri, șezînd la dreapta lui Dumnezeu, făcînd mijlocire pentru credincios.” Și credinciosul vine în Prezența Lui, și apoi Cristos face mijlociri pentru el, pe mărturisirea a ceea ce crede el.

161 Cînd el vine la cruce, el vine sus acum la Cristos. El a zis, “O Cristoase, eu știu că Tu mi-ai predicat, prin cruce, Cuvîntul Tău. Eu Te cred. Vrei Tu să ai milă de mine?”

162 Și Cristos, Mijlocitorul, mijlocește. Atunci El merge drept înainte în chivot, în judecată acolo, și poartă toată judecata lui. [Porțiune goală pe bandă—Ed.] Luînd la o parte tot păcatul și rușinea, și-l împacă cu Dumnezeu. Prin împăcarea Sîngelui, îl aduce înapoi în părtaşie cu Dumnezeu, și încrederea în chivot la adăpost pentru totdeauna.

163 Nimic de ce să se îngrijoreze! Nici o vătămare nu se poate face. Tu ești tot atît de asigurat cît poți fi. Lăsați să vină furtunile; lăsați. . . oh, orice are loc; lăsați să lovească boala; orice lucru să aibe loc pe care Satan dorește să îl trimită. Dumnezeu vă va legăna drept prin fiecare bucățică din aceea. Nu mergeți să săriți afară. Stați drept în Cristos. Ziceți, “Doamne Dumnezeule, ‘Pe această Stîncă,’ Tu ai spus, ‘Eu voi zidi Biserica Mea, și porțile iadului nu pot izbuti împotriva Ei.’ Eu Te cred, Doamne Isuse. Eu îmi ancoroz acum sufletul meu într-un cer de odihnă.” Oh, doamne!

164 Cristos, Căpitanul Șef al salvării noastre! Acolo stă El, marele biruitor. El a rupt perdeaua în două, și a luat jos toate zidurile de petiție; a invitat “oricine vrea” să vină și să ia parte din Viața Lui, va fi acoperit cu binecuvîntările Lui Divine, ca

acolo să nu fie nici o judecată să vă lovească, la judecată. [Porțiune goală pe bandă—Ed.]... și zice, a zis, “Dumnezeule, eu sînt în siguranță pentru totdeauna!”

Eu mi-am ancorat sufletul într-un cer de odihnă,
Să nu mai navighez mările sălbatice;
Uraganul poate bîntui peste sălbaticul, adînc furtunos,
Dar în Isus eu sînt asigurat pentru totdeauna.

¹⁶⁵ Să vină bolile; să vină necazurile; să vină descurajarea, sau durerile de inimă, și orice să vină, aceea nu are nimic de a face. Noi primim o Împărăție care nu poate fi clătinită. Acest lucru poate sări înapoi, și așa mai departe, dar Dumnezeu te va debarca tot atît de sigur cît poți fi, în Împărăția Lui, într-una din aceste zile. Voi stați chiar în chivotul Lui.

¹⁶⁶ Fie ca Domnul să vă binecuvînteze, în timp ce ne plecăm capetele doar un moment.

¹⁶⁷ Tatăl nostru Ceresc, astăzi, așa cum privim în Măreția Lui acolo, noi Îl vedem acolo în urmă cu Noe. Cine trecea peste acele valuri? Cine a fost în arca aceea mică, veche din lemn de gofer? Unde, acum, cel mai mare vas de război pe care noi îl avem nu ar putea să reziste aceasta. Întregul pămînt s-a clătinat și s-a zguduit pe acolo, mii și mii de mile afară din orbita lui acolo, s-a învîrtit ca un vârtej acolo afară, și valurile sărind la mile înălțime în văzduh. Întreaga lume, acoperită; acești munți mari vechi fiind spălați afară din nivelul pămîntului, învîrtindu-se în jur în întunericul miezului nopții. Judecata; trupurile moarte ploscînd și plutind. Și o barcă mică, cu lemn de gofer, smolită înăuntru și în afară; și aceia, credincioșii Tăi preaiubiți, au șezut înăuntru în arcă tot așa de siguri cît puteau ei fi. Lor nu le-a păsas. Ei au făcut întocmai ce Tu le-ai spus să facă. Ei au urmat instrucțiunile Tale.

¹⁶⁸ Și acel care urmează instrucțiunile Tale nu va fi condamnat sau rușinat. În final, Tu ai încetat furtuna, furtuna vieții s-a sfîrșit, apoi noi sîntem debarcați cu siguranță într-o lume nouă. Scumpe Tată Ceresc, astăzi, asupra mării vieții zguduită de furtună, noi nu înțelegem cum se face, în zilele cînd știința medicală este mare, cînd bisericile fac lucruri așa de mari. Dar noi doar ne-am ancorat deoparte în Isus. Furtunile vin înainte, persecuțiile se ridică, dar noi am urmat instrucțiunile. Tu ne vei conduce dincolo. Admite aceasta, Tată Ceresc, aceste binecuvîntări la fiecare. Binecuvîntează pe străin în poarta noastră, în această dimineață. Binecuvîntează pe cel nemîntuit, și fie ca ei să devină copiii Tăi.

¹⁶⁹ În timp ce avem capetele noastre aplecate, mă întreb dacă ar fi cineva aici care este în afară de Cristos, să vă ridicați mîna, zicînd, “Frate Branham, eu îmi ridic mîna către

Dumnezeu, doar așa ca tu și El să o poată vedea. Eu vreau să fiu amintit, și adus în arcă înainte de a fi prea târziu. Vrei să te rogi pentru mine?” Ați vrea să vă ridicați mâna, zicînd, “Amintește-mă”? Dumnezeu să te binecuvînteze, domnule. Dumnezeu să te binecuvînteze, domnule. Dumnezeu să te binecuvînteze. Să te binecuvînteze, soră. Dumnezeu să te binecuvînteze, frate.

“Cînd furtunile vieții se înfurie, stai lîngă mine.”

¹⁷⁰ Eu nu pot face decizia ta, prietene. Eu pot numai să mă rog pentru tine. Tu trebuie să-ți faci decizia. Eu nu cred că există vreo persoană cu inima cinstită care să poată veni în Prezența Măreției Lui, și să vadă dragostea pe care El a promis-o. . . Acum, pentru ce ați ridicat voi mîna? Ceva bate la inima voastră. Acela este Dumnezeu, încercînd să vă tragă în arcă. “Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl Meu. Și toți care vin la Mine, Eu cu nici un chip nu-i voi da afară. Eu îi voi da Viața veșnică, îl voi învia în zilele din urmă.”

¹⁷¹ Nu vă înspăimîntați. Dumnezeu mîna vînturilor. Dumnezeu mîna corabia, El are toate lucrurile pregătite. Păi, Noe nu ar fi avut ceva victorii, dacă nu ar fi fost furtuni și încercări. Dacă noi sîntem doar puși printr-un tunel mic sigur să trecem dincolo, nu există bucurie. Furtunile vieții, sînt acelea care ne fac să avem bucuria. Noi nu am ști niciodată ce era lumina zilei dacă nu aveam ceva întuneric. Noi nu am ști niciodată ce era un vîrf de deal dacă nu aveam un munte. Noi nu am ști niciodată ce era sănătatea bună dacă voi nu aveați ceva boală. Voi nu ați ști niciodată cum să vă bucurați de salvare dacă voi nu ați fost odată un păcătos. Dumnezeu a făcut toate lucrurile, legea contrastului. El vă iubește.

Acum, în timp ce aveți capetele aplecate, și mîinile ridicate.

¹⁷² Tată, Dumnezeule, eu mă rog ca, astăzi, așa cum ușa încă este deschisă, oamenii vin de la est și vest, nord și sud, adunîndu-se înăuntru. Mari semne se întimplă. În ceruri, priveliști înspăimîntătoare; atomicele văzduhului au fost împărțite; hidrogenul se arde. Farfuriile zburătoare zboară; rachete care nu pot fi înțelese, vreun fel de inteligență, cred ei, de altundeva (Ei nu știu, și știința nu poate afla.), se strecoară misterios pe scenă, cu viteza fulgerului. O Dumnezeule, noi sîntem aproape de sfîrșit.

¹⁷³ Și marea piramidă pe care a zidit-o Enoh, ultima cameră s-a parcurs, gata pentru camera Împăratului acum, Venirea Domnului, chiar în vîrf, pentru piatra de boltă. Tot calendarul astronomiei indică chiar drept, stelele o declară. Așa cum au făcut ei de prima dată, cînd oamenii înțelepți au privit în sus și au văzut stelele, ei au zis, “Acolo, marele Împărat vine.” Acum stelele indică din nou.

¹⁷⁴ Toată natura geme. Inimile oamenilor sînt umplute cu frică; nedumerirea timpurilor; nenorocire între națiuni; marea mugește; marile valuri ale fluxului rup peste tot, omorînd cu sutele în sus și-n jos pe mal; trăsuri fără cai mergînd pe autostrăzi și șosele, par ca făcliile alergînd ca fulgerul. Iar noi am trecut drept înainte pe lîngă aceste borne de mile de parcă ele nu erau nimic.

¹⁷⁵ O Dumnezeuule, stopează-ne repede! Oprește această lume păcătoasă, prin predicarea Evangheliei. Salvează-i pe aceia care și-au ridicat mîinile, astăzi, Doamne Isuse. Acordă aceasta, astăzi. Fie ca mila Ta pregătită să se odihnească peste fiecare din ei. Fie ca ei să fie chiar acum. . . Eu nu aș putea face nimic, nimic altceva nu poate fi făcut. A lor este mutarea următoare.

¹⁷⁶ Tu ai trimis pe Duhul Sfînt. El a pus Cuvîntul în inima lor. Ei și-au ridicat mîna, că ei L-au crezut. Tu ai zis, "Cel care crede acesta nu va pieri niciodată, ci are Viață veșnică." Vino, Doamne, stabilește-o cu ei pentru totdeauna. Ei Te cred. Și ei cred Cuvîntul Tău acum. Așa cum Tu ai zis, "Cel ce ascultă Cuvintele Mele," predicate, "crede în Cel ce M-a trimis," noi o facem, "are," deoarece el a crezut, "Viață veșnică; și nu va avea niciodată judecată, ci a trecut de la judecată la Viață," la adăpost în arcă.

¹⁷⁷ Doamne, lasă-i să se ridice noi. . . ca oameni noi și femei noi, băieți noi și fete; să meargă din acest tabernacol mic, vechi astăzi, unde s-a adunat această mîna de oameni, afară să trăiască în linii noi; să predice Evanghelia, să-i învețe să facă, să înalțe pe Cristos pretutindenii. Admite aceasta, Doamne. Binecuvîntează-ne acum, ne rugăm, prin Numele lui Isus. Amin.

Nu mă ocoli, O blînd Salvator,
Oh, ascultă-mi strigătul umil;
În timp ce pe alții Tu îi vizitezi,
Nu mă ocoli.

Salvatorule, Salvatorule,
Ascultă-mi strigătul umil;
În timp ce pe alții Tu îi vizitezi,
Nu mă ocoli.

Lasă-mă la Tronul Tău (scaunul milei, vedeți)
. . . de milă

Să aflu. . . (Doar lăsați sufletul vostru să-i
vorbească lui Dumnezeu!) . . . alinare (din
păcatele mele);

În timp ce. . . ? . . .

Ajută necredinței mele.

Să ne aplecăm capetele.

...-vatorule, Salvatorule,
Ascultă-mi strigătul umil;
În timp ce pe alții Tu îi vizitezi,
Nu mă ocoli.

178 Cu capetele noastre aplecate. Oh, eu doar mă gîndesc la timpurile minunate, de fiecare dată cînd vin în această veche carcasă de aici. Eu cred că ea este smolită, a rezistat la multe furtuni. M-a legănat, în zilele de necaz și încercări.

179 Îl văd pe Billy stînd acolo în spate. El este. . . Eu—eu doar mă simt călăuzit de Duhul, totuși, să fac ceva deosebit acum. Eu—eu doar simt că Dumnezeu vrea ca eu să fac ceva puțin deosebit. Eu am ceva oameni aici, Dl. D. Cook, Dl. Long, Ervin, cîțiva alții, își au numele lor aici pe o hîrtie, care au venit să aibe puțină rugăciune, și să vorbim despre lucruri. Ascultați la mine acum, în timp ce sîntem în rugăciune, atunci. Eu tocmai am început să-i spun lui Billy, “Vino sus prin interval, și împarte ceva cartonașe de rugăciune.”

Dar Duhul Sfînt a spus, “Să nu faci asta.”

180 Acela-i motivul că eu am cîntat *Nu Mă Ocoli, O Blîndule Salvator*. M-am gîndit, “Bine, ce este asta, Doamne?”

181 Eu vreau să vă spun aceasta. Acum, dacă voi mă veți crede, ascultați. Orice este aceasta, aceasta este în inima mea. Orice vreți voi să știți, oricare este boala voastră, credeți-L acum. El vă va vorbi acum. El o va face. El vă va vorbi, individual. Eu o cred din toată inima mea. Duhul Sfînt o va face, vă va vorbi, vă va spune întocmai de ceea ce aveți voi nevoie. Orice vă vorbește El, faceți. Dacă tu ești olog; El zice, “Ridică-te și umblă,” tu ridică-te și umblă. Dacă tu ai un cancer, și El zice, “Uită despre el, de azi înainte,” tu să o faci. Vedeți dacă aceasta nu se întîmplă!

182 Dacă tu stai în primejdie, nu știi pe ce cale să te întorci, El îți va spune întocmai ce să faci. El va pune aceasta în inima ta chiar acum. Să nu vă îndoiiți de El. Mergeți și faceți-o. Faceți doar ce El vă spune să faceți. El o va face.

183 Acum în timp ce avem capetele aplecate, aceștia la care le chem numele, eu vreau ca ei să vină aici sus la altar doar un moment, dacă voi ați ieși doar. Și apoi dacă sînt unii dintre oamenii locali, de asemenea, care vor să vină pentru rugăciune, ați vrea să vă faceți calea în timp ce stăm toți cu capetele aplecate.

184 Un lucru foarte ciudat, eu am o avertizare foarte ciudată chiar acum, prin Duhul Sfînt, pentru ceva. Eu tocmai mă întrebam cum să fac aceasta, dar El doar mi-a spus, și eu știu că El are dreptate. În timp ce, acei care doresc să fie . . . să avem un cuvînt de rugăciune, ceva mic înaintea lui Dumnezeu, sau

are o nevoie, boală, financiar, fizic, material, oricare sînt necazurile voastre, ați vrea să pășiți sus la altar acum doar un moment, în timp ce noi cîntăm versetul acela încă o dată.

¹⁸⁵ Țineți-vă capetele aplecate, fiecare în afară de acei care vin. Și mama de aici cu fetița, eu vreau ca să o aduceți aici, chiar aici la altar. În ordine.

Salvatorul, . . .
În timp ce pe alții Tu îi vizitezi,
Nu mă ocoli.

Lasă-mă la Tronul milei
Să aflu o dulce alinare;
Vindecă-mi duhul, frînt și rănit,
Ajută necredinței mele.

Salvatorul . . .

¹⁸⁶ Prietenii mei preaiubiți, cu capetele voastre aplecate, eu am încercat, toată viața mea, să fiu orice dar nu fals. Am încercat să fiu cinstit în lucrurile mele cu Dumnezeu și cu aproapele meu. Și eu am încercat aceasta, de fiecare dată, să mă mișc și să fac întocmai cum îmi spunea Duhul Sfînt. Acela-i motivul pentru care sînt dus din loc în loc, și opresc adunări, și merg în alte locuri, deoarece eu urmez călăuzirea Duhului.

¹⁸⁷ Și în această dimineață, în timp ce predicam aici. . . Urma să am un rînd de rugăciune; să vin sus, să aduc oamenii sus pentru discernămint, și să vorbesc cu ei. Dar Ceva mi-a vorbit, a zis, “Spune oamenilor. . .” Acela-i motivul că m-am oprit, cu totul dintr-o dată, aceasta s-a întîmplat. A zis, “Cheamă oamenii aici sus, și spune-le, ‘Veniți, întrebați-Mă.’ Dacă le lipsește, Eu le voi spune.”

¹⁸⁸ Vă întrebați cum poate fetița aceea mică să se facă bine; cum puteți voi cu cancer să vă faceți bine; cum voi de aici, cu boală de gît vă puteți face bine; cum puteți voi pe bastonul acesta să vă faceți bine; cum puteți voi în cîrjele acelea să vă faceți bine; cum poate orbul să fie făcut să vadă; cum voi care sînteți în suferință și în necaz.

¹⁸⁹ Există cineva aici care are necazuri conjugale, necazuri de familie. “Cum pot eu altfel să trec peste aceasta, Frate Branham?” El îi va spune chiar acum.

¹⁹⁰ Alte necazuri, voi vă întrebați despre *aceasta*, aceea, sau *cealaltă*. Doar ceea ce vă atinge inima, acum urmați aceea și vedeți dacă aceasta nu este corect. Doar urmați-o și vedeți dacă Acea nu este corect. Nu vă schimbați gîndul. Stați drept cu aceasta. El a spus că El vă va vorbi.

Acum în timp ce este fiecare în rugăciune.

¹⁹¹ [Fratele Branham părăsește microfonul amvonului și începe să se roage pentru oameni la altar—Ed.]

192 Tată din Cer, binecuvîntează pe fratele meu. Dă-i fiecare dorință din inima lui, orice dorește el.

193 Sora mea de aici, Dumnezeuule, binecuvîntează-o. Ia-i greutatea din inima ei astăzi.

Binecuvîntează-o pe sora mea, Tată. Fie ca Duhul să vină peste ea.

194 Dumnezeuule, binecuvîntează-o pe sora mea. Dă-i dorința adîncă a inimii ei.

195 Tot la fel, la sora mea de aici, prin Numele lui Isus, Tată, admite aceasta.

196 Privește această fetiță drăgălașă, noi sîntem așa de mulțumitori că Tu ai făcut așa de mult pentru ea, Tată. Tu ne-ai ajutat, nu de mult. Eu mă rog ca Tu să faci pe acest copilăș complet sănătos, și o descoperire pentru alții, că ei pot să creadă în Tine. Eu binecuvîntez acest copil, în această dimineață, în Numele lui Isus Cristos, și ocărăsc boala trupului ei! . . . ? . . .

197 Binecuvîntează-l pe fratele meu preaiubit, astăzi, Doamne. Fie ca credința lui să nu dea greș niciodată, așa cum el privește la Calvar, știind că Tu ești acolo, credința, orice credință este așezată acolo, Dumnezeuu o va confirma și o va duce la împlinire! (Voi puteți merge înapoi acum.)

198 Binecuvîntează-l pe Fratele meu Morgan. Dă-i dorința inimii lui. Orice cere el, astăzi, fie ca Tu să-i dai, în Numele Domnului.

199 Binecuvîntează-o pe sora mea . . . ? . . . Doamne, și dă-i lucrurile acelea pe care le dorește, prin Isus Cristos.

Dumnezeule Tată, fratele meu, . . . ? . . . să fie împlinit . . . ? . . .

200 Fratele nostru de aici din adunarea taberei Ohio, . . . ? . . . Tată Ceresc, fie ca dorința inimii lui . . . ? . . . Fie ca el să afle dorința aceea în Isus Cristos. Și Îți mulțumesc pentru vindecare, Doamne.

201 Dumnezeuule Tată, mă rog, cu mîinile puse peste fratele meu, ca dorința inimii lui să-i fie acordată . . . ? . . .

Binecuvîntează-l pe frățiorul meu, Tată! . . . ? . . .

202 Fetița, Tată, eu o binecuvîntez. În Numele Domnului Isus, fie ca ea să primească ceea ce cere ea, în Numele lui Isus. Admite aceasta.

203 [Fratele Branham continuă să se roage pentru oamenii de la altar, dar cuvintele lui nu pot fi auzite suficient pentru tipărire. El se întoarce apoi la microfonul de la amvon—Ed.]

204 Dumnezeuule Atotputernic, așa cum Tu ești Stăpînul Cerurilor și al pămîntului, tu așezi inima omului în ordine. Tu ai pus stelele în ceruri, și ele rămîn. Tu ai atîrnat soarele în

orbita lui, și el stă acolo. Tu ai așezat luna sus acolo în cer, și ai pus-o să vegheze asupra mării. “Tu i-ai așezat hotarele, care nu le poate trece. Tu ai vorbit, și ele s-au supus.” Doamne Dumnezeule, tu vorbești inimii omului. Fie ca ea să fie întotdeauna flexibilă și gata să se îmbibe în Duhul, și să facă lucrurile pe care Dumnezeu le-a poruncit.

²⁰⁵ Și, Tată Ceresc, Tu ai vorbit inimii mele în această dimineață, slujitorul Tău nevrednic. Și eu am vorbit oamenilor, că Tu vrei să vorbești; și s-a făcut, la fiecare din ei. Și acum, Tată, eu am mers jos, în comemorarea descoperirii Tăle către mine, și mi-am pus mîinile peste ei. Și, Tată, orice le-ai pus Tu pe inima lor, la timpul acela, Dumnezeule, fie ca aceasta să fie decizia lor veșnică chiar acolo, știind că Duhul Tău este aici acum, plasînd pe inima lor exact. Dacă ei sînt ologi, fie ca ei să umble. Dacă sînt orbi, fie ca ei să vadă. Dacă ei sînt îndurerați, fie ca ei să fie făcuți fericiți. Dacă ei au necazuri, fie ca ele să fie îndepărtate. Admite aceasta, Doamne. Dacă ei încearcă să facă o decizie, fie ca decizia corectă să vină chiar acum. Fie ca Duhul Sfînt să descopere toate aceste lucruri de care noi avem nevoie. Admite aceasta, Doamne. Noi sîntem aici la altar, așteptîndu-Te, închinîndu-ne Ție.

²⁰⁶ Acum, Tată, dacă sînt unii aici la care Tu încă nu le-ai vorbit pînă acum, fie ca Duhul Tău acum să se scurgă în jos. Fie ca El să se miște în sus și-n jos la acest altar aici, și să descopere fiecare lucru. Fă fiecare inimă sigură, Doamne. Fă-o pozitivă, acolo să nu fie nici o îndoială, nicăieri deloc. Fie ca Duhul Tău să îndepărteze toată divergența.

²⁰⁷ Și în spate în audiență, acestor oameni dragi, cei sănătoși, cei care nu sînt în necaz, acei pe care Tu i-ai binecuvîntat, și stau aici cu sănătate și tărie în această dimineață! Oh, ei se roagă pentru ceilalți, camarazii lor, Doamne. Ei au avut probleme asemănătoare, și ei știu că Tu i-ai ajutat.

²⁰⁸ Și acum, Tată, noi ne rugăm într-un acord, ca Tu să trimiți Duhul Tău și să confirmi fiecare lucru, Doamne, chiar acum, la fiecare inimă, așa cum noi așteptăm umili cu ungerea marelui Tău Duh Sfînt, mișcîndu-se, făcînd lucrul acela care noi simțim că este corect. Admite aceasta, Doamne.

²⁰⁹ Acum cu capetele noastre aplecate, fiecare fiind în rugăciune, noi vom cînta cîteva cîntări.

²¹⁰ Nu fiți epuizați acum. Eu nu sînt un fanatic. Voi știți asta. Dacă eu sînt, eu nu o știu. Dar Ceva hotărît mi-a vorbit, zicînd, “Eu le voi vorbi. Tu doar cheamă-i aici sus.” Eu am făcut ceea ce a zis El să fac.

²¹¹ Acum în timp ce avem capetele aplecate, și cîntăm cîntări, doar vedeți ce vă va spune El. Orice vă spune El, acela este El care vorbește.

Noi vom umbla în Lumină, ea este o Lumină
 așa frumoasă,
 Vine unde picăturile de rouă ale milei sînt
 strălucitoare;
 Strălucește tot în jurul nostru ziua și
 noaptea,
 Isus, Lumina lumii.

212 În timp ce cîntăm încetișor, fiecare în rugăciune.

Noi vom umbla în Lumină, frumoasă Lumină,
 Veniți unde picăturile de rouă ale milei sînt
 strălucitoare;
 Strălucește peste tot în jurul nostru ziua și
 noaptea,
 Isus, Lumina lumii.

Noi vom umbla în Lumină, frumoasă Lumină.
 Veniți unde picăturile de rouă ale milei sînt
 strălucitoare;
 Strălucește peste tot în jurul nostru ziua și
 noaptea,
 Isus, Lumina lumii.

Noi vom umbla în Lumină, . . .

213 Ce lumină? El O dă acum. Lumină!

Veniți unde picăturile de rouă ale milei sînt
 strălucitoare.
 Strălucește tot în jurul nostru ziua și
 noaptea,
 Isus, Lumina lumii.

Vino mărturisește-L ca Rege al tău,
 Isus, Lumina lumii;
 Atunci clopotele Cerului vor suna,
 Isus, Lumina lumii.

Noi vom umbla în Lumină, frumoasă Lumină,
 Veniți unde picăturile de rouă ale milei sînt
 strălucitoare;
 Strălucește tot în jurul nostru ziua și
 noaptea,
 Isus, Lumina lumii.

Noi vom umbla în Lumină, frumoasă
 Lumină,
 Veniți unde picăturile de rouă ale milei sînt
 strălucitoare;
 Strălucește tot în jurul nostru ziua și
 noaptea,
 Isus, Lumina lumii.

Arca, Vol. 4 No. 11
(*The Ark*, Vol. 26 No. 18)

Acest Mesaj prin Fratele William Marrion Branham, original dat în Engleză Duminică dimineața la 22 Mai, 1955, la Tabernacolul Branham în Jeffersonville, Indiana, U.S.A., a fost luat de pe o bandă de înregistrare magnetică și tipărit neprescurtat în Engleză. Această traducere Românească a fost publicată în 1994 de către:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org